

gunstiget ved gratis at give dem disse Restaurationsbevillinger. Det lader sig ikke gøre at administrere Sagen paa den Maade. Det, der sker, er, at naar en Restauration er ledig, udbydes den offentlig til Forpagtning, og paa Grundlag af de Tilbud, der saa indkommer, bliver Forpagtningsafgiften fastsat, idet man naturligvis vælger det for Statsbanerne gunstigste Tilbud, men først efter en meget nøje og samvittighedsfuld Undersøgelse af vedkommende Mands Kvalifikationer i enhver Henseende. Jeg tror ikke, at dette Forhold kan ordnes anderledes, hvis det skal ordnes paa en betryggende Maade og saadan, at der ikke her kan blive Tale om Misbrug eller Beskyldninger for Misbrug. Det kan naturligvis ikke nægtes, at det er kedeligt, naar ogsaa Statsbane- og Færgerestauratører har set sig nødsaget til under de foreliggende Forhold at sætte deres Priser op, men det er dog ikke rigtigt, mener jeg, naar det ærede Medlem paastaar, at de er gaaet op til rene første Klassers Kafépriser. Jeg har udtrykkelig ladet undersøge, hvad der f. Eks. tages for Kaffe og The, og det er rigtigt, som det ærede Medlem siger, at en stor Kop The koster 30 Øre, men hvis man vil nøjes med en mindre Kop, koster den kun 25 Øre. I samme Forbindelse har jeg ogsaa faaet at vide, at der dog endnu baade paa Jernbanerestauratørene og paa Færgerne findes Smørrebrød til Priser, som man nu om Dage virkelig maa kalde billige. Der findes Smørrebrød til 15 Øre og til 20 Øre (*Marott*: Ikke til 20 Øre!). Naa, men i alt Fald til 15 Øre findes der Smørrebrød, og saa er der naturligvis ogsaa noget, der er dyrere. Jeg ser imidlertid ikke rettere, end at dette er et Forhold, som man maa lade passere, som det er. Der er neppe nogen Mulighed for at regulere Priserne paa disse Steder, medmindre det skulde være i Form af direkte Tilskud til disse Restauratører, og det er der dog formodentlig ikke nogen, der tænker paa.

Det ærede Medlem fra Højrup (Johs. Fog-Petersen) klagede over Belysningen i Kupeerne, og det er meget rigtigt, at Halvdelen af de elektriske Glødelamper for Tiden er nedtaget. Der var for Resten i Aftes, da det ærede Medlem talte, et andet æret Medlem, som fortalte mig om en meget hyggelig Tur, han havde haft paa en Jernbane, hvor der slet ikke havde været Lys i Kupeen, og han henstillede til mig, om dette egentlig ikke var det rigtigste. Naar Belysningen indskrænkes, er der vel for øvrigt ingen, der er i Tvivl

om, at det sker for at spare, og dette er et Hensyn, som vi under de nuværende Forhold alle gerne underkaster os.

Det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) og det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) har hver for sig omtalt Spørgsmaalet om Rangerlokomotivførerne. Fra Lokomotivpersonalet er der indsendt et Andragende til Ministeriet, og det var de ærede Medlemmers Hensigt at anbefale dette Andragende. For nogle Aar siden blev der klaget meget stærkt af Lokomotivpersonalet over, at Lokomotivfyrbødere ikke blot i fuld Udstrækning benyttedes som Førere af Rangerlokomotiver, men ogsaa i meget stor Udstrækning benyttedes som Førere af Lokomotiver paa Linien. En nærmere Forhandling om dette Forhold førte til Indrømmelser fra Statsbanernes Side, saaledes at paa een Gang jeg tror 80 Lokomotivfyrbødere blev forfremmet til Lokomotivførere, og der blev aftalt en vis Fremgangsmaade, hvorefter nye Udnævnelser af Førere fremtidig skulde finde Sted. Dermed mente man at have opnaaet i hvert Fald en foreløbig Løsning af Spørgsmaalet om Betjening af Rangerlokomotiver, idet man fra Statsbanernes Side ikke har villet eller kunnet erkende, at Tjenesten paa Rangerlokomotiver kan sidestilles med Tjenesten paa Lokomotiver, der fører Tog frem paa Linien. Nu er altsaa Spørgsmaalet taget op igen, og Lokomotivpersonalet ønsker en Forhandling derom. Det siger da sig selv, at jeg paa dette Tidspunkt ikke ret vel kan udtale noget om den Stilling, Administrationen maa indtage til Spørgsmaalet ud over dette, at selvfølgelig vil Sagen blive behandlet med den største Velvillie og Opmærksomhed fra Administrationens Side.

Det ærede Medlem fra Slagelse (H. P. Hansen) udtalte Ønsket om, at man nu, efter at den nye Styrelsesform for Statsbanerne har virket et Aars Tid, kunde faa nogle Oplysninger om, hvorvidt den har virket heldigt, idet nogle paastaar, at den har virket uheldigt, og at altsaa Forholdene er daarligere end under den gamle Ordning. Jeg skal herom sige, at jeg i Løbet af meget kort Tid mener at kunne forelægge saavel Rigsdagen som Jernbanelæraadet en udførlig Fremstilling af, hvorledes den nye Styrelsesform efter Ministeriets Mening virker.

Det ærede Medlem fra Hillerød (Wilmann) omtalte allerede i Fjor Jernbaneskyldloven og henstillede til mig at søge